

[Svend Auken]

har den pågældende ikke en chance for at få et stykke arbejde. Det er en hån! Jeg tror i hvert fald, det virker hånende og fornærmende over for mange mennesker, som ikke kan få arbejde, som har taget kursus efter kursus; de har simpelt hen ikke brug for at høre statsministeren forklare, at det eneste, der er problemet i Danmark, er mangel på fleksibilitet, og at afstanden mellem de højtlønnede og lavtlønnede er for kort.

Det, der er brug for, er en samlet indsats, og når jeg har appelleret om et bredere samarbejde her i Folketinget og også en regering på et betydelig bredere grundlag end den nuværende, er det netop, fordi jeg tror, at kun en sådan regering vil være i stand til at magte denne opgave.

Jeg vil gerne kvittere for, at der er nogle ting, nogle tal, der ser bedre ud i dag, end da krisen var på sit højeste ikke bare i Danmark, men i hele Europa. Der er ført en stabiliseringspolitik, som vi i Socialdemokratiet har været tilhængere af, som vi har støttet, og som man har støttet på arbejdsmarkedet både med hensyn til at forbedre konkurrenceevne og med hensyn til lave pengelønsstigninger.

Men det, der har svigtet – og det er mit svar til statsministeren – er investeringerne, det er arbejdspladserne, det er fremdrift. Lad mig bare tage ét tal fra de offentlige budgetter: Hvis vi havde haft den samme økonomiske udvikling i årene 1987, 1988, 1989 og 1990, som man har haft i resten af EF, så havde vi ikke haft et underskud i 1990 på 30 mia. kr., men et overskud på 20 mia. kr., så havde vi ikke haft et skattetryk på 50, men et skattetryk på 45 pct. Det viser i en nøddeskal, hvad det er, der er problemet i Danmark, nemlig at der ikke er gang i hjulene. Og vores appel under denne debat – og ikke bare som kritik af regeringens politik, men med fremlæggelse af konkrete forslag – er igen at vende udviklingen i Danmark og få gang i hjulene.

Gert Petersen (SF):

Jeg skal ikke gå ind i nogen nærmere diskussion med statsministeren om, hvordan den danske virkelighed er; det er totalt nytteløst at tage en sådan diskussion, det vil være spild af tid. Jeg må sige, jeg beundrer næsten hr. Svend Auken, at han bruger tid på at prøve på at forklare statsministeren det. Statsministeren vil ikke for-

stå det. En række af de borgerlige ministre og medlemmer vil ikke forstå det, de går og bilder sig ind, at alt er hamrende godt.

Så siger statsministeren sådan i forsvarstone: Jeg har ikke lagt skjul på, da jeg startede debatten her, at der er en for stor arbejdsløshed. Jamen hvad hjælper det, at der ikke er lagt skjul på det? Nej, det tror da en vis herre at der ikke er lagt skjul på, for det kan der ikke lægges skjul på. Det er jo noget, vi alle sammen ved, at der er 300.000 arbejdsløse og lige så mange, der på anden måde er skubbet ud af arbejdslivet. Og det har en række følger både for de mennesker, som umiddelbart berøres af det, og for deres familier og for en række andre, som indirekte berøres af det, som stadig væk har job, men som må arbejde på deltid, eller som er truet af arbejdsløshed osv. osv. Der er megen ulykke i dette samfund.

Ja, nu kaster jeg mig alligevel ud i at prøve på at forklare statsministeren det. Jeg har tidligere sagt, det er spild af tid, så jeg vil lade det ligge. Det må vi så tage op, når der kommer en valg dag. Så håber jeg da, at det endelig vil lykkes at få reduceret denne regering.

Det er jo rigtigt, at vi har haft skiftende regeringer. Først havde vi firkløveret, så fik vi trekløveret, nu har vi et tokløver, og så håber jeg, at vi springer enkløveret over og ender i en regering med rod i arbejderbevægelsen i stedet for det foretagende, som vi har haft hidtil. Men altså, jeg håber, at den dér svindsot i kløverhistorien, som regeringen har lidt af, fortsætter og snart, om jeg så må sige, sætter frugt.

Men jeg vil gerne komme med et par konkrete bemærkninger. Statsministeren havde fat på, at jeg havde sagt, at man planlægger at udvide NATO med dette særlige mobile korps. Se, statsminister, det har jeg ikke sagt. Det står godt nok i det manuskript, som blev delt ud til pressen, og som statsministeren åbenbart har studeret med stor interesse, men i min tale – og det fremgår også af det ordrette referat, som uofficielt er taget her i Tinget – har jeg sagt, at man planlægger at styrke NATO med et særligt korps. For jeg er jo netop ikke så tosset – det var statsministeren også inde på – og var netop derfor kommet i tanker om, at det ikke er en udvikelse, men det er så sandelig en styrkelse. Man allokterer styrker på en anden måde med et mere effektivt sigte. Og så er det, jeg spørger – og det fik jeg ikke noget svar på – hvad skal det tje-